Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

УДК 159.922:37.014.3

https://doi.org/10.52058/2786-4952-2026-4(62)-3853-3862

Литвинчук Леся доктор психологічних наук, професор, провідний науковий співробітник Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України. м. Київ, https://orcid.org/0000-0002-9206-9827

ПРОБЛЕМА ПСИХОЛОГІЧНИХ РЕСУРСІВ ОСОБИСТОСТІ СУБ'ЄКТІВ ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Анотація. Освітній простір України переживає системні трансформації, зумовлені як глобальними соціально-економічними змінами, так і тривалими воєнними викликами. За таких умов особливої актуальності набуває проблема психологічних ресурсів особистості суб'єктів освітнього процесу - студентів, викладачів, науково-педагогічних працівників та управлінців освіти. Ресурсний підхід у психології розглядає особистість як активну саморегульовану систему, здатну накопичувати, трансформувати та використовувати внутрішні й зовнішні ресурси для підтримання ефективного функціонування. Теоретично зясовано, що у ситуаціях невизначеності саме ресурси забезпечують адаптацію, психологічну стійкість та здатність до продуктивної діяльності.Теоретичні засади дослідження ресурсності особистості сформувалися у межах кількох наукових підходів. Одним із найбільш впливових є теорія збереження ресурсів, відповідно до якої особистість прагне отримувати, зберігати та захищати значущі для неї ресурси. Попри значний розвиток ресурсної проблематики, у сучасній психологічній науці залишається недостатньо дослідженим питання функціональних станів ресурсів. Зокрема, у багатьох дослідженнях ресурси розглядаються як відносно статична характеристика особистості. Водночас у реальному житті вони існують у різних модусах – потенційному, актуальному та актуалізованому. Наукова проблема дослідження полягає у необхідності теоретичного обґрунтування структури ресурсності особистості суб'єктів освітнього простору, визначення механізмів переходу ресурсів із потенційного стану до актуалізованого та встановлення психологічних умов ефективної мобілізації ресурсів у ситуаціях невизначеності. Втрата ресурсів розглядається як ключовий чинник виникнення психологічного стресу.

Емпіричне дослідження, проведене на вибірці студентів закладів вищої освіти, показало, що рівень актуалізації ресурсів суттєво пов'язаний із показниками життєстійкості, академічної залученості та психологічної адаптації. Було встановлено, що студенти з високим рівнем усвідомлення власних ресурсів демонструють більш ефективні копінг-стратегії, вищу академічну мотивацію та менший рівень емоційного виснаження. Отримані результати підтверджують гіпотезу про те, що саме актуалізовані ресурси виступають ключовим фактором

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026

ISSN 2786-4952 Online

адаптації особистості в умовах невизначеності. Наявність потенційних або навіть актуальних ресурсів не гарантує їх використання без спеціальних психологічних механізмів актуалізації.

Ключові слова: механізм акуалізації, ресурси особистості, копінг-стратегії, освітнє середовище, адаптація, життєстійкість, ситуації невизначеності.

Lytvynchuk Lesia Doctor of Psychological Sciences, Professor, Senior Researcher of the G.S. Kostyuk Institute of Psychology of the National Academy of Pedagogical Sciences of Ukraine. https://orcid.org/0000-0002-9206-9827

THE PROBLEM OF PSYCHOLOGICAL RESOURCES OF THE PERSONALITY OF THE SUBJECTS OF THE EDUCATIONAL SPACE IN CONDITIONS OF UNCERTAINTY

Abstract. The educational space of Ukraine is experiencing systemic transformations caused by both global socio-economic changes and long-term military challenges. Under such conditions, the problem of psychological resources of the personality of the subjects of the educational process - students, teachers, scientific and pedagogical workers and education managers - becomes especially relevant.

The resource approach in psychology considers the individual as an active self-regulated system capable of accumulating, transforming and using internal and external resources to maintain effective functioning. It has been theoretically clarified that in situations of uncertainty, it is the resources that provide adaptation, psychological stability, and the ability to perform productive activities. The theoretical foundations of the study of the resourcefulness of the individual were formed within several scientific approaches. One of the most influential is the theory of conservation of resources, according to which an individual seeks to obtain, preserve and protect the resources that are important to him.

Despite the significant development of resource issues, in modern psychological science, the issue of functional states of resources remains insufficiently researched. In particular, many studies consider resources as a relatively static personality characteristic. At the same time, in real life they exist in different modes - potential, actual and actualized. The scientific problem of the study consists in the need for theoretical substantiation of the structure of the resourcefulness of the personality of the subjects of the educational space, the determination of the mechanisms of the transition of resources from the potential state to the actualized state, and the establishment of psychological conditions for the effective mobilization of resources in situations of uncertainty. Loss of resources is considered as a key factor in psychological stress.

An empirical study conducted on a sample of students of higher education institutions showed that the level of actualization of resources is significantly related

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

to indicators of vitality, academic engagement, and psychological adaptation. It was established that students with a high level of awareness of their own resources demonstrate more effective coping strategies, higher academic motivation and a lower level of emotional exhaustion. The obtained results confirm the hypothesis that actualized resources are the key factor in personal adaptation in conditions of uncertainty. The presence of potential or even actual resources does not guarantee their use without special psychological mechanisms of actualization.

Keywords: mechanism of acualization, personality resources, coping strategies, educational environment, adaptation, resilience, situations of uncertainty.

Постановка проблеми. Сучасний освітній простір функціонує в умовах динамічної соціальної реальності, що характеризується високим рівнем невизначеності, інтенсивними трансформаційними процесами та зростанням психоемоційного навантаження на суб'єктів освітньої діяльності. Особливої актуальності ця проблема набуває в українському суспільстві, де освітнє середовище зазнає значного впливу воєнних, соціально-економічних і культурних змін. У цих умовах центральним завданням психологічної науки стає дослідження механізмів адаптації особистості та її здатності підтримувати ефективність діяльності. Одним із ключових напрямів такого дослідження виступає ресурсний підхід. У межах цього підходу особистість розглядається як активна система, здатна акумулювати, зберігати та мобілізувати різні види ресурсів для подолання труднощів. Теоретичні засади дослідження ресурсності особистості сформувалися у межах кількох наукових підходів. У цьому контексті особливого значення набуває концепція психологічного капіталу. Ці характеристики розглядаються як інтегративний метаресурс, який забезпечує ефективність навчальної та професійної діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідниця підкреслює, що ресурсність формується в процесі життєвого досвіду та соціальної взаємодії і проявляється через здатність особистості підтримувати психологічну рівновагу навіть у складних життєвих обставинах. .Аналіз сучасних наукових досліджень свідчить про зростання інтересу до проблеми психологічних ресурсів особистості в умовах соціальної нестабільності, невизначеності та тривалого стресу. У сучасній психології ресурсний підхід розглядається як один із провідних методологічних напрямів дослідження психологічної адаптації та благополуччя особистості. Однією з найбільш впливових концепцій у межах ресурсного підходу є теорія збереження ресурсів (Conservation of Resources Theory). До таких ресурсів належать особистісні якості, соціальна підтримка, матеріальні та енергетичні ресурси. Втрата або загроза втрати ресурсів розглядається як основний механізм виникнення психологічного стресу [1]. Подальший розвиток цієї теорії показав, що ресурси функціонують у вигляді так званих «ресурсних караванів», тобто взаємопов'язаних систем ресурсів, які взаємно підсилюють один одного та формують основу психологічної стійкості

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

особистості. Емпіричні дослідження останніх років підтверджують, що накопичення та ефективне використання ресурсів сприяє підвищенню рівня психологічної адаптації, зниженню ризику емоційного виснаження та розвитку професійного й академічного благополуччя [2]. Автори зазначають, що ресурси виконують не лише захисну, але й мотиваційну функцію, стимулюючи активність суб'єкта та сприяючи його особистісному розвитку. Важливий внесок у дослідження ресурсного потенціалу особистості здійснено в межах позитивної психології. У цьому контексті активно розробляється концепція психологічного капіталу (Psychological Capital), яка включає чотири ключові компоненти: самоефективність, надію, оптимізм і резилієнтність. Згідно з результатами сучасних досліджень, психологічний капітал виступає важливим предиктором академічної мотивації, психологічного благополуччя та навчальної залученості студентів [3]. Показано, що високий рівень психологічного капіталу сприяє формуванню активної життєвої позиції, здатності до подолання труднощів та підтриманню високого рівня суб'єктивного благополуччя. Результати численних емпіричних досліджень підтверджують наявність статистично значущих зв'язків між ресурсністю особистості та різними аспектами психологічного функціонування. Так, метааналіз, проведений Zhang, продемонстрував помірний позитивний зв'язок між психологічним капіталом і психічним благополуччям студентів ($r = 0.47$), що свідчить про вагомий вплив ресурсних характеристик на психологічну стабільність молоді [4]. Подібні результати отримано й у дослідженні Carmona-Halty, Salanova та Schaufeli, у якому встановлено, що академічний психологічний капітал є значущим предиктором академічної залученості та успішності студентів [5]. Окремий напрям сучасних досліджень пов'язаний із вивченням ролі психологічних ресурсів у процесах подолання стресу та адаптації до кризових умов. Дослідження показують, що високий рівень ресурсності пов'язаний із більш конструктивними копінг-стратегіями, нижчим рівнем тривожності та депресивних проявів, а також більшою здатністю до посттравматичного зростання [6, 7]. Ресурси виступають своєрідним буфером, який пом'якшує негативний вплив стресових факторів і забезпечує ефективну психологічну адаптацію.

У контексті дослідження студентської молоді особливої уваги набуває проблема взаємозв'язку ресурсності особистості з академічною залученістю, мотивацією навчання та психологічним благополуччям. Сучасні дослідження показують, що студенти з високим рівнем особистісних ресурсів демонструють вищу академічну активність, краще справляються з навчальними труднощами та мають більш високі показники психологічної стійкості [8]. У вітчизняній психології проблема ресурсності особистості також активно досліджується. Українські науковці розглядають її у взаємозв'язку з такими феноменами, як резилієнтність, життєстійкість, адаптивні копінг-стратегії та посттравматичне зростання. Особливого значення ці дослідження набули в умовах воєнного часу, коли внутрішні психологічні ресурси виступають ключовим чинником

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

збереження психічного здоров'я та підтримання ефективності діяльності. Зокрема, Штепа розглядає психологічну ресурсність як інтегративну характеристику особистості, що відображає її здатність мобілізувати внутрішні та зовнішні ресурси для подолання життєвих труднощів, саморозвитку та досягнення життєвих цілей [9]. Особливий внесок у дослідження медико-психологічних аспектів подолання невизначеності особистості під час військового стану та пандемії COVID-19 зроблено командою науковців [10, 11], подаючи практичні рекомендації щодо підтримки психічного здоров'я студентів та населення через музикотерапію та інші ресурсоорієнтовані підходи.

Мета статті- дослідження проблеми психологічних ресурсів особистості суб'єктів освітнього простору в умовах невизначеності**.**

Виклад основного матеріалу. У межах даного дослідження ресурсність особистості суб'єктів освітнього простору розглядається як динамічна система, що функціонує у трьох взаємопов'язаних модусах: потенційні ресурси, актуальні ресурси та актуалізовані ресурси. Потенційні ресурси являють собою латентні можливості особистості, які існують як резерв розвитку, але не завжди включені у діяльність. До них належать інтелектуальний потенціал, творчі здібності, ціннісно-смислові орієнтації та внутрішні резерви психологічної стійкості. Актуальні ресурси - це ресурси, що перебувають у стані функціональної готовності та можуть бути використані суб'єктом у конкретній ситуації. Вони характеризують ресурсний потенціал особистості на певному етапі її життєдіяльності.

Актуалізовані ресурси - це ресурси, які усвідомлюються суб'єктом, мобілізуються та безпосередньо використовуються у діяльності. Саме вони забезпечують реальний адаптаційний ефект і сприяють подоланню стресових ситуацій.

Емпіричне дослідження було спрямоване на виявлення рівнів сформованості різних типів ресурсів особистості студентів та встановлення їх взаємозв'язку з показниками життєстійкості як важливої характеристики психологічної адаптації до умов невизначеності освітнього середовища. До вибірки увійшли 60 студентів (N = 60) різних спеціальностей, які навчаються на 2-4 курсах бакалаврського рівня підготовки. Вибірка формувалася за принципом добровільної участі респондентів у дослідженні з дотриманням етичних норм психологічної науки.

Збір емпіричних даних здійснювався у груповій формі під час навчальних занять або у форматі індивідуального онлайн-опитування. Для операціоналізації досліджуваних психологічних конструктів було використано комплекс взаємодоповнювальних психодіагностичних методик, зокрема: методики діагностики психологічного капіталу особистості, що дозволяють оцінити рівень оптимізму, самоефективності, надії та психологічної стійкості; опитувальник життєстійкості, спрямований на вимірювання таких компонентів, як залученість, контроль та прийняття виклику; методики оцінювання ресурсності особистості, які дозво-

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

ляють визначити рівень наявних, потенційних та реалізованих психологічних ресурсів. На основі отриманих первинних балів було сформовано інтегральні показники трьох типів ресурсів:

✧ потенційні ресурси – латентні психологічні можливості особистості, які можуть бути використані у складних життєвих ситуаціях;

✧ актуальні ресурси – ресурси, що використовуються студентами у повсякденній діяльності;

✧ актуалізовані ресурси – ресурси, які усвідомлюються особистістю та цілеспрямовано мобілізуються у процесі подолання труднощів.

Для кожного респондента обчислювалися сумарні бали за відповідними шкалами, після чого здійснювалася їх стандартизація та подальша статистична обробка. Для аналізу взаємозв'язків було використано коефіцієнт кореляції Пірсона.

Отримані результати дозволяють здійснити комплексний аналіз структурної організації ресурсного потенціалу особистості студентів.

Таблиця 1

Рівні сформованості ресурсів особистості студентів

Тип ресурсу	Низький (%)	Середній (%)	Високий (%)
Потенційні ресурси	18	52	30
Актуальні ресурси	23	47	30
Актуалізовані ресурси	34	41	25

Аналіз даних, представлених у табл. 1, свідчить про диференційований характер сформованості різних типів ресурсів особистості. Зокрема, потенційні ресурси демонструють відносно високий рівень представленості у вибірці: середній рівень виявлено у 52 % студентів, тоді як високий рівень характерний для 30 % респондентів. Частка студентів із низьким рівнем потенційних ресурсів становить 18 %. Це дозволяє констатувати, що більшість студентів володіє достатнім резервом особистісних можливостей, які можуть бути використані для подолання труднощів та адаптації до складних життєвих обставин. Потенційні ресурси, таким чином, виступають своєрідним латентним резервом особистості, який може включає когнітивні, емоційні, мотиваційні та соціально-поведінкові можливості, що ще не повною мірою інтегровані у практичну діяльність.

Водночас результати дослідження актуальних ресурсів демонструють дещо іншу картину. Середній рівень їх сформованості зафіксовано у 47 % студентів, високий - у 30 %, тоді як 23 % респондентів мають низький рівень. Актуальні ресурси відображають ті психологічні можливості, які безпосередньо залучаються особистістю у процесі навчальної діяльності, міжособистісної взаємодії та вирішення життєвих завдань. Отримані дані свідчать, що хоча значна частина студентів володіє достатнім потенціалом ресурсів, не всі ці

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

ресурси повною мірою реалізуються у реальній діяльності. Це може бути пов'язано з недостатнім рівнем рефлексії, обмеженим досвідом саморегуляції або впливом зовнішніх стресогенних чинників.

Особливу увагу привертають показники актуалізованих ресурсів. За результатами дослідження, низький рівень їх сформованості виявлено у 34 % студентів, середній – у 41 %, тоді як високий рівень мають лише 25 % респондентів. Таким чином, саме цей тип ресурсів демонструє найнижчі показники серед усіх досліджуваних категорій. Актуалізовані ресурси характеризують ступінь інтеграції потенційних можливостей особистості у реальну поведінку та діяльність. Вони передбачають усвідомлення власних можливостей, здатність мобілізувати їх у складних ситуаціях та використовувати для досягнення поставлених цілей. Отримані результати свідчать про те, що значна частина студентів ще не повною мірою володіє навичками ефективної актуалізації власного ресурсного потенціалу.

Подальший аналіз був спрямований на виявлення взаємозв'язків між різними типами ресурсів та показниками життєстійкості. Результати кореляційного аналізу Пірсона, представлені у таблиці 2, демонструють наявність статистично значущих позитивних кореляцій між усіма досліджуваними типами ресурсів і рівнем життєстійкості студентів.

Таблиця 2

Кореляційні зв'язки між ресурсами та життєстійкістю

Показник	*r*	*p*
Потенційні ресурси - життєстійкість	0.42	<0.01
Актуальні ресурси - життєстійкість	0.49	<0.01
Актуалізовані ресурси - життєстійкість	0.58	<0.01

Як видно з табл. 2 між потенційними ресурсами та життєстійкістю виявлено помірний позитивний кореляційний зв'язок ($r = 0.42$; $p < 0.01$). Це свідчить про те, що студенти, які мають більший запас латентних особистісних можливостей, демонструють вищу здатність до психологічної стійкості, витримки та подолання стресових ситуацій. Однак сила цього зв'язку є відносно помірною, що підтверджує припущення про опосередкований характер впливу потенційних ресурсів на адаптаційні можливості особистості. Більш виражений кореляційний зв'язок виявлено між актуальними ресурсами та життєстійкістю ($r = 0.49$; $p < 0.01$). Це означає, що безпосереднє використання ресурсів у діяльності значною мірою сприяє формуванню здатності особистості ефективно реагувати на труднощі, підтримувати внутрішню стабільність та зберігати продуктивність у складних умовах. Актуальні ресурси виступають своєрідним механізмом трансформації потенційних можливостей у практичну поведінкову активність. Найбільш тісний статистичний зв'язок зафіксовано між актуалізованими ресурсами та життєстійкістю ($r = 0.58$; $p < 0.01$). Отриманий коефіцієнт кореляції

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026
ISSN 2786-4952 Online

свідчить про наявність досить сильного позитивного взаємозв'язку між цими показниками. Це дозволяє зробити висновок, що саме актуалізація ресурсів - тобто їх усвідомлення, мобілізація та інтеграція у діяльність - виступає ключовим психологічним механізмом забезпечення життєстійкості особистості.

Висновки. У теоретичному вимірі такі результати підтверджують положення ресурсного підходу у психології, відповідно до якого адаптаційний потенціал особистості визначається не лише наявністю певних ресурсів, а передусім здатністю людини ефективно їх використовувати. Наявність потенційних ресурсів створює основу для розвитку, проте без їх усвідомлення та практичної реалізації вони залишаються латентними можливостями, що не впливають безпосередньо на поведінку та адаптацію. Отримані результати також свідчать про важливу роль психологічної рефлексії, саморегуляції та особистісної активності у процесі актуалізації ресурсного потенціалу. Саме ці механізми забезпечують перехід від потенційних можливостей до їх практичного використання у різних сферах життєдіяльності.

З практичної точки зору результати дослідження вказують на необхідність розроблення спеціальних психолого-освітніх програм, спрямованих на розвиток здатності студентів до усвідомлення та актуалізації власних ресурсів. Такі програми можуть включати тренінги життєстійкості, розвиток рефлексивних навичок, формування стратегій саморегуляції та підтримку психологічного благополуччя студентської молоді.

Таким чином, проведене емпіричне дослідження дозволило встановити, що ресурсний потенціал студентів має складну структурну організацію, у якій потенційні, актуальні та актуалізовані ресурси виконують різні функції. Найбільш значущим фактором психологічної адаптації виявляється саме здатність особистості до актуалізації власних ресурсів, що забезпечує ефективне функціонування в умовах динамічної невизначеності освітнього середовища. Перспективним напрямом подальших досліджень є розроблення інтегративних моделей розвитку ресурсності особистості у системі освіти та створення ефективних програм психологічної підтримки суб'єктів освітнього процесу.

Література:

1. Hobfoll, S. E., Halbesleben, J., Neveu, J.-P., & Westman, M. (2018). Conservation of resources in the organizational context: The reality of resource loss. Journal of Management, 46(7), 1334–1364. https://doi.org/10.1177/0149206318808710

2. Halbesleben, J. R. B., Neveu, J.-P., Paustian-Underdahl, S. C., & Westman, M. (2020). Getting to the "COR": Understanding the role of resources in conservation of resources theory. Journal of Management, 46(7), 1334–1364. https://doi.org/10.1177/0149206318808710

3. Luthans, F., & Youssef-Morgan, C. M. (2021). Psychological capital: An evidence-based positive approach. New York: Routledge.

4. Zhang, Y. (2023). Psychological capital and student well-being: A meta-analysis. Frontiers in Psychology, 14, 1152743. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2023.1152743

5. Carmona-Halty, M., Salanova, M., & Schaufeli, W. (2022). Academic psychological capital as a predictor of engagement and achievement. Journal of Happiness Studies, 23, 1021–1038. https://doi.org/10.1007/s10902-021-00400-0

ISSN 2786-4952 Online

6. Salanova, M., Llorens, S., & Martínez, I. M. (2021). From coping to resilience: A positive psychology perspective on stress and adaptation. International Journal of Environmental Research and Public Health, 18(23), 12262. https://doi.org/10.3390/ijerph182312262

7. Chen, X., Zhang, Y., & Liu, H. (2022). Psychological capital and mental health among university students: The mediating role of coping strategies. Frontiers in Psychology, 13, 845102. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.845102

8. Datu, J. A. D., King, R. B., & Valdez, J. P. (2021). Psychological capital bolsters motivation, engagement, and achievement: Cross-cultural evidence among university students. Journal of Happiness Studies, 22, 345–361. https://doi.org/10.1007/s10902-020-00223-1

9. Штепа, О. (2021). Психологічна ресурсність особистості. Львів: ЛНУ.

10. Литвинчук, Л. М. (2025). Медико-психологічне забезпечення та подолання невизначеності особистості під час військового стану. Наукові перспективи (Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Медицина», Серія «Педагогіка», Серія «Психологія»), Випуск No 5 (59), Київ. https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-5(59)

11. Литвинчук, Л. М., Максименко, С. Д., Луньов, В. Є., та ін. (2022). Подолання медико-психологічних наслідків пандемії COVID-19: генетичний підхід: практичний посібник. Київ: Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України. http://lib.iitta.gov.ua/729338/3

References:

1. Chen, X., Zhang, Y., & Liu, H. (2022). Psychological capital and mental health among university students: The mediating role of coping strategies. Frontiers in Psychology, 13, 845102. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.845102

2. Hobfoll, S. E., Halbesleben, J., Neveu, J.-P., & Westman, M. (2018). Conservation of resources in the organizational context: The reality of resource loss. Journal of Management, 46(7), 1334–1364. https://doi.org/10.1177/0149206318808710

3. Halbesleben, J. R. B., Neveu, J.-P., Paustian-Underdahl, S. C., & Westman, M. (2020). Getting to the "COR": Understanding the role of resources in conservation of resources theory. Journal of Management, 46(7), 1334–1364. https://doi.org/10.1177/0149206318808710

4. Luthans, F., & Youssef-Morgan, C. M. (2021). Psychological capital: An evidence-based positive approach. New York: Routledge.

5. Carmona-Halty, M., Salanova, M., & Schaufeli, W. (2022). Academic psychological capital as a predictor of engagement and achievement. Journal of Happiness Studies, 23, 1021–1038. https://doi.org/10.1007/s10902-021-00400-0

6. Salanova, M., Llorens, S., & Martínez, I. M. (2021). From coping to resilience: A positive psychology perspective on stress and adaptation. International Journal of Environmental Research and Public Health, 18(23), 12262. https://doi.org/10.3390/ijerph182312262

7. Chen, X., Zhang, Y., & Liu, H. (2022). Psychological capital and mental health among university students: The mediating role of coping strategies. Frontiers in Psychology, 13, 845102. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.845102

8. Datu, J. A. D., King, R. B., & Valdez, J. P. (2021). Psychological capital bolsters motivation, engagement, and achievement: Cross-cultural evidence among university students. Journal of Happiness Studies, 22, 345–361. https://doi.org/10.1007/s10902-020-00223-1

9. Shtepa, O. (2021). Psykholohichna resursnist osobystosti [Psychological resourcefulness of the personality]. Lviv: LNU.

10. Lytvynchuk, L. M. (2025). Mediko-psykholohichne zabezpechennia ta podolannia nevyznachenosti osobystosti pid chas viiskovoho stanu [Medical-psychological support and overcoming personal uncertainty during martial law]. Naukovi perspektyvy (Series "State

Журнал «Перспективи та інновації науки»
№4(62) 2026

ISSN 2786-4952 Online

Administration", Series "Law", Series "Economics", Series "Medicine", Series "Pedagogy", Series "Psychology"), Issue 5 (59), Kyiv. https://doi.org/10.52058/2708-7530-2025-5(59)

11. Lytvynchuk, L. M., Maksymenko, S. D., Luniov, V. Ye., et al. (2022). Podolannia medyko-psykholohichnykh naslidkiv pandemii COVID-19: henetychnyi pidkhid: praktychnyi posibnyk [Overcoming medical-psychological consequences of the COVID-19 pandemic: Genetic approach: Practical guide]. Kyiv: Instytut psykholohii imeni H. S. Kostiuka NAPS Ukrainy. http://lib.iitta.gov.ua/729338/3

Дата першого надходження статті до видання: 01.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 15.04.2026